

Margrethe Vestagers tale ved Radikale Venstres landsmøde

Taler

Margrethe Vestager
Partileder for Radikale Venstre

Dato

20. september 2008

Sted

Hotel Nyborg Strand

De sidste 7 år er blevet brugt til at sætte skel, halvere, dele op. Enten er du for krigen i Irak, eller også løber du terroristernes ærinde. Enten er du for 24-årsreglen, eller også er du naiv halalhippie. Enten bestemmer vi selv, eller også bestemmer EU.

Radikale vil have mere! Mere menneske, mere Danmark, mere Europa. Vi vil have mere, ikke mindre! Vi vil gøre op med de skel, der i sidste ende stiller os alle sammen dårligere. Vi vil finde løsninger, der gavner. Løsninger, der samler i stedet for at sprede og dele op og sætte skel.

Det kan vi få ved at gøre op med den herskende "enten-eller-logik", der halverer og sætter skel. Det kan vi få ved at erstatte "enten-eller-logikken" med en "både-og-logik". Et "både-og" der fordobler, forener og skaber mulighed for samarbejde.

Vi er midt i en global finansiell krise af historiske dimensioner. Store finansielle virksomheder krakker. Det påvirker mange, mange mennesker, at aktiekurser dykkede som sten og renten stiger. Roskilde Bank er krakket, andre lader sig opkøbe. Udsigterne er grå, med tendens til sort. Det kræver beslutningskraft ud over, hvad vi er vænnet til efter 7 år med VKO. Det kræver ansvarlighed, vilje til reformer, vilje til at prioritere. Også når det ikke er et medvindssynspunkt.

Enten-eller-logik siger enten velfærd eller skattelettelser. Både-og-logik siger både skattereform og arbejdsmarkedsreform og tillid til medarbejdere der giver velfærd.

Det er gået godt i dansk økonomi i flere år. Så godt, at virksomhederne har oplevet massiv mangel på medarbejdere – det har hæmmet deres vækst og

muligheder for at tage ordrer ind.

Skoler, socialforvaltninger, hospitaler – også her mangler der medarbejdere. Det sætter sit præg på hele samfundet. Vi kan ikke det, vi gerne vil, for der er ikke nogen til at gøre det.

Der er mange ting i verden, der er meget usikkert. Men vi ved med stor sikkerhed, at mange, mange mennesker vil gå på en velfortjent pension i de kommende år. Og flere vil gå på pension, end der vil komme ind på arbejdsmarkedet. Hele sundhedssektoren er truet af massiv mangel på medarbejdere.

Hver gang tre går på pension, kommer to ind på arbejdsmarkedet.

Regeringen har spildt 7 år. 7 år har regeringen haft til at gennemføre de reformer, der kan sikre medarbejdere til det, vi vil som samfund og det, som virksomhederne har brug for. 7 spildte år. Konsekvenserne vil være dramatiske, hvis der ikke gøres noget nu. Det er vores velfærd, der er sat på spil. Risikoen er tab af velfærd eller stigende skat. Det er ikke i orden. Det er ikke løsninger.

Virksomhederne skal have medarbejdere for at kunne producere dét, som vi alle sammen lever af og skoler, socialforvaltninger og hospitaler skal have medarbejdere for at give os den kvalitet, som vi forventer. En kvalitet, der afhænger af mennesker – ikke af regler, kontrol og unødigt dokumentation.

Det er en stor politisk opgave, som regeringen har skubbet foran sig. Økonomerne drøfter tallet, men det ligger nok pænt over 50.000 flere, der skal i beskæftigelse. Det skal ske hurtigst muligt – allerede om få år går økonomien i minus.

Vi har i flere år foreslået regeringen, at vi gik i gang. Det er blevet til Velfærdsforliget og Jobplanen. Vi er rigtig glade for det samarbejde og for de resultater, som vi har skabt i samarbejdet – både i Velfærdsforliget, hvor socialdemokraterne er med, og i Jobplanen, hvor vi samarbejder med Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti. Der er med andre ord samarbejds mønstre at bygge videre på.

Vi foreslår, at Velfærdsforliget får et eftersyn. Går det som vi aftalte, går det som

vi håbede? Eller er det allerede tiden at se på efterlønnen igen? Vi så gerne den blev afskaffet, men mindre kan gøre det. Hvis vi over et par år hæver efterlønsalderen med 2 år, kan det løse halvdelen af den store udfordring. Der vil stadig være efterløn, men senere. Der er to store fordele ved det:

Den ene er, at flere vil arbejde lidt længere.

Den anden er, at det kan være begyndelsen til et reelt nyt syn på mennesker over 60 – mennesker med en mangfoldighed som alle andre steder. Aktive, modne mennesker, der godt kan bidrage på arbejdsmarkedet længere. Og mennesker som har brug for at kunne trække sig tilbage, efter års slid. Der findes det hele.

Hvis de andre partier ikke har mod på at se på efterlønnen, skal der findes på noget andet. Og et nej til at se på efterlønnen forpligter til at medvirke til andre løsninger.

Der er andre løsninger.

F.eks. kan vi alle sammen arbejde mere. Hvis vi alle sammen – alle 2,82 millioner på arbejdsmarkedet – er villige til at opgive tre fridage og arbejde i stedet, svarer det sådan cirka til at rykke efterlønnen to år og 30.000 flere bliver på arbejdsmarkedet. Det kan f.eks. være Store Bededag, 2. pinsedag og 1. maj? Men det er nok ikke Villys kop te ...

Vi kan også blive bedre til at rekruttere medarbejdere i udlandet. Vores ideer om "grønt kort" og "blåt kort" kan bidrage stort. Hvis vi så også får en effektiv udlændingepolitik – i stedet for den nuværende sure – kan mellem 4 og 5.000 mennesker komme hjem og gå på arbejde. Det er mere, end hvad jobplanen forhåbentlig leverer.

Vi kan også lave en storstilet, grøn skattereform. En reform, der markant sænker skatten på arbejde og øger den på forurening. Og kombineres det med en dagpengereform, der indebærer dels forenkling, dels kortere periode, ja, så begynder det at ligne noget.

Hvis vi dertil lægger en ordentlig indsats for vores uddannelser.

Skat, arbejdsmarked, udlændinge er reelle, realistiske bud. Det er bare at komme

i gang, hvis vi skal have en ansvarlig, holdbar økonomi. Ansvarlig økonomi kan ikke vente. Derfor er det, at vi har meldt os klar til at deltage i drøftelserne af hele finansloven for 2009.

Enten-eller-logik siger enten bestemmer EU eller også bestemmer vi selv. Både-og-logik siger, at Danmark træffer selvstændige beslutninger inden for rammerne af det europæiske fællesskab, hvis lovgivning vi selv har været med til at vedtage. EU er os selv.

Vi ønsker os mere Europa –

Vi har brug for mere Europa. Der er enorme problemer, som vi skal løse og fristende muligheder, som vi skal udnytte. Vi kan ikke løse klimaudfordringen alene. Vi kan ikke bekæmpe kvindehandel, organiseret kriminalitet, anden dårligdom alene.

EU er os selv.

Jeg håber, at vi sammen med de andre partier i Europa-kredsen kan bidrage til mere Europa – borgernes Europa. Lissabontraktaten skal give os et mere demokratisk EU. Mere magt til borgerne, der kan samle underskrifter ind. Mere magt til de nationale parlamenter, der kan trække sager hjem til den nationale lovgivning. Mere magt til os alle sammen, hvis det lykkes at få et stærkt og samlet EU på den globale politiske arena.

Radikale Venstre holder fast i målet om at være fuldt med. Væk med forbeholdene: Lad os få euroen, lad os få fælles asylregler og fælles kamp mod terror, lad os deltage, når der er fred at forsvare. Vi ønsker en afstemning om forsvarsforbeholdet så hurtigt som muligt. Vi skal af med forbeholdet. Vi skal være med.

EU er nærværende og konkret, når et menneske kan bo i samme land som forældre og venner – også når hun er gift med en udlænding.

EU er nærværende for virksomheder og medarbejdere, når der kan eksporteres til andre lande uden hindringer.

EU er nærværende, når farlige kemikalier forsvinder fra vores hverdag.

EU er nærværende, når vi kan gøre mere for at standse hate-crimes og diskrimination af homoseksuelle.

EU er en stor idé, en vigtig vision for et Europa, der endelig er samlet og endelig samarbejder. EU er både-og-logik, så det gør en forskel.

Et ordsprog siger, at sygdom er hver mands herre. Det bliver der lavet om på i disse år. For også her har enten-eller-logikken sneget sig ind:

Enten-eller-logik siger enten har du en sygeforsikring hos din arbejdsgiver eller også må du vente. Både-og-logik siger både fri og lige adgang.

Men ulighed i sundhed stiger. Og det er en social ulighed i sundhed.

Det kan ikke slås hen som et udslag af den enkeltes frie valg. Der er sociale årsager.

Forskellen stiger mellem de mennesker, der lever længe og i mange år er fri for sygdom og mennesker, der lever kort og med mange år præget af sygdom. Det kan ændres med et velfungerende sundhedsvæsen og en målrettet forebyggelse – og f.eks. et fuldt rygeforbud på værtshuse og cafeer.

Forskellen stiger også mellem mennesker, der har en fysisk sygdom og en psykisk sygdom. Det er en afgørende politisk opgave at ligestille de to – både når det gælder vores accept og adgangen til moderne behandling. I dag råber nye muligheder på os; mulighederne for behandling af psykisk sygdom, som for få år siden blev tænkt som uhelbredelig.

Men der mangler medarbejdere.

Derfor kræver de store muligheder politisk ansvarlighed. Kræver vilje til at prioritere – prioritere at din nabo ikke dør på ventelisten. De mest syge må behandles først! Det gælder kræft, hjertter, kritisk syge på intensiv, svært psykisk syge.

En del af svaret er at forbedre det usunde forhold mellem offentlige og private sygehuse. Ressourcer strømmer fra det offentlige sundhedsvæsen til privat

hospitaller. Vi kan frigøre rigtig, rigtig mange ressourcer til sundhed dér.

Siden valget har vi arbejdet med konkrete forhandlinger – der blandt andet er mundet ud i aftalen om jobplanen. Og vi har sat politisk udviklingsarbejde i gang.

På det første gruppeseminar i november 08 – lige efter valget – begyndte vi evalueringen og lagde sporene for det store arbejde, vi har foran os. Vi gav input til evaluering i forretningsudvalg og hovedbestyrelse. Vi gav arbejdstitlen "klare værdier, stærke løsninger, evne og vilje til samarbejde".

Gode eksempler på samarbejdet med andre partier er jobplanen og energiaftalen.

Folketingsgruppen har arbejdet videre på vores vinterseminar i januar og vores sommerseminar i juni. Vi har brugt vores lange gruppemøder. Vi har haft ordentlige drøftelser, givet hinanden vores vurderinger og iagttagelser om valget og om vores politiske prioriteter – om det vi vil! Vi har også haft ordentlig uenighed. Vendt det, drejet det, lagt det bag os, fordi det politiske samler os: Værdierne, ideerne, løsningerne.

En af de ting, vi satte i gang allerede på vores seminar i november, var processen hen imod vores Sociale 2015 plan:

Radikale Venstre har udarbejdet økonomiske forslag, som matcher de økonomiske målsætninger – om arbejdskraft og holdbarhed. Det giver tryk for familierne og det giver stabil beskæftigelse. Vi sætter os økonomiske mål og arbejder for at nå dem.

Men økonomiske mål er ikke nok. Måler vi kun på økonomi er vores målestok for kort. Så måler vi ikke med menneske-mål. Radikale Venstre vil have alle med. Derfor sætter vi os sociale mål og arbejder for at nå dem. Sociale mål kræver sociale reformer.

Enten-eller-logik siger ansvar til den enkelte, eller "det er samfundets skyld".

Både-og-logik siger både ansvar til den enkelte og prioritering til fordel for de sårbare og udsatte.

Vi giver 109 grunde til håb for sårbare og udsatte mennesker.

Det er de børn, som vi aldrig kan skærme for de sår, de fik, da vi kiggede væk, og deres forældre fejlede og fejlede. Hvert fjerde barn, der er anbragt uden for hjemmet, gennemfører ikke folkeskolen. De børn, kan vi i det mindste give en ordentlig uddannelse. Så har børnene dét fundament. Det kræver bl.a. socialrådgivere ud på skolerne, så der kan sikres umiddelbar hjælp. Og med et loft over antallet af børnesager hos den enkelte medarbejder i kommunen, kan medarbejderen engagere sig i stedet for at brænde ud.

Vi vil styrke børns retssikkerhed. Det kan ikke passe, at en far, der er mistænkt for vold mod sit barn, kan forhindre, at barnet modtager hjælp.

Vores Social 2015-plan kan forandre virkeligheden, så alle børn får en folkeskoleuddannelse i 2015 og alle udsatte børn får en hjælp, der svarer til deres behov.

Jeg forstår ikke, at vi finder os i det.

Og sådan bliver vi ved i vores Social 2015-plan. Vi har en regering, der ikke mener landets udsatte har brug for en socialminister, men i stedet at alle vi andre har brug for en velfærdsminister.

Radikale Venstre er klar til at prioritere de få mest udsatte mennesker på bekostning af alle os som rigeligt har og kan selv. Vi kan skabe et mere rummeligt Danmark. Et mere fintmasket sikkerhedsnet under velfærdssamfundet. Men det kommer ikke af sig selv. Der er brug for Radikale Venstre.

Enten-eller-logik siger enten 24-års-regel eller oversvømmelse af fremmede. Både-og-logik siger både bo i Danmark med den du elsker og nej til tvang og fup og svindel.

Regeringen valgte hurtigt og forkert i sommer. Muligheden for at skabe en ny, effektiv udlændingepolitik i tråd med resten af Europas råbte dem op i hovedet. Men i stedet vendte de Europa ryggen og klamrede sig til illusionerne om en udlændingepolitik, der er både uklar, unfair og ineffektiv.

Mens sommeren gik, blev det klart som septembers himmel, hvor langt landets statsminister er klar til at gå, for at fastholde illusionen om "fast og fair". Tre ministre er slidt op og statsministeren træder nu selv til for at fastholde illusionen. "Det er bare et hjørne", "der er intet nyt", "der er intet at komme efter":

Vi har en borgerlig liberal regering, som

- har undergravet tilliden til den vejledning, man kan få hos myndighederne
- modarbejdet danskeres brug af grundlæggende rettigheder
- skabt en helt ny borgerlig EU-skepsis, og dermed sat EU-debatten årtier tilbage.

Der er brug for det modsatte. Der er brug for en effektiv udlændingepolitik.

En politik, som bringer os tættere på Europa og de 26 andre lande, der ikke kunne drømme om at behandle deres egne borgere så dårligt, som vi gør.

En politik, som effektivt skaffer os kvalificeret udenlandsk arbejdskraft – med eller uden dansk ægtefælle. Frem for at sende danskere i tusindtal i kærlighedseksil i andre lande. Vi har brug for dem.

En politik, der fremmer integrationen ved at brolægge vejen ind i det danske fællesskab.

Slut med isolerede, sociale ghettoer, som signalerer adskillelse ikke sammenhæng.

Slut med frafald og arbejdsløshed, som resulterer i marginalisering. Vi arbejder for aktive, bidragende medborgere. Vi har brug for alle gode kræfter i Danmark.

Og så skal vi have en politik, der er et effektivt værn mod tvangsægteskaber, mod kvindehandel, mod illegal indvandring og vold mod udenlandske kvinder.

Vi accepterer ikke, at den personlige frihed til at vælge ægtefælle krænkes.

Krænkerne skal opspores og stilles til regnskab. Ofrene skal hjælpes og bringes videre. Gentagelsestilfælde skal forebygges. Det er slut med at lade stå til og håbe på det bedste. Det er hverken fast eller fair at lade stå til. Og det virker ikke.

Enten-eller-logik siger sid i Sandholm eller rejst hjem. Både-og-logik siger både arbejde, tag uddannelse, forsørg din familie og tag hjem, når og hvis der bliver frihed fra forfølgelse.

Vi har ikke glemt dem. De børn og de voksne, hvis psykiske nedbrud VKO – Kjærsgaard, Haarder, Hvilshøj, Rønn – har ansvaret for. Måske bliver der tålelige forhold i Irak. Jeg håber det hver dag for irakernes skyld. Men de mennesker, som regeringen nu vil sende hjem med tvang, er psykiske nedslidte. Det er nu dokumenteret, at deres børn allerede efter 12 måneders ophold i et dansk asylcenter begyndte at tage skade. De seneste års asylpolitik i Danmark tjener os ikke til ære tværtimod.

De børn og de voksne har mere end nogensinde brug for os. Raske og helbredte kan og skal de tage hjem, når forholdene er til det, og hjemlandet er klar til at tage imod. Nedbrudte er og bliver de vores ansvar.

Det var en sorg for os, da terrorister slog til mod den danske ambassade i Pakistan. Mennesker i Danmarks tjeneste blev slået ihjel. Jeg kan huske, at det var mærkeligt, at solen skinnede. For det var en kold dag, da terroren ramte Danmark.

Jeg blev spurgt, om jeg var enig med Dansk Folkeparti i, at Danmark nu er i samme situation som USA og Israel. Min reaktion var og er, at hvis det er dér Dansk Folkeparti og regeringen ønsker os hen, så er der god grund til at overveje om vores virkemidler i kampen mod terror er de rigtige. Jeg synes ikke, at Danmark skal være Nordens Israel eller USA.

I den situation valgte statsministeren at blive "bestyrtet". Og han sendte folk i byen for at sige, at jeg "gik terroristernes ærinde". Han kunne have valgt at slå det hen – vi skal jo stå sammen. Han kunne have valgt at tage den op: Hvad kan vi gøre bedre for at styrke Danmarks sikkerhed?

Der er mange forskellige ting, som vi kan gøre bedre. Derfor ser vi frem til næste forsvarsforlig. En af de ting, som vi kan gøre mere er dialog, både klassisk

diplomati og moderne, åbent diplomati. Hvordan statsministeren kan finde på at afvise dialog som noget "blødt" og alternativt er mig en gåde. Ifølge Udenrigsministeriets egen udsending i Mellemøsten, er dialogen det mest effektive middel, hvis vi ønsker at bremse de kampagner, der er vendt mod Danmark. Og dermed forebygge konflikter.

Men også her sejrede enten-eller-logikken.

Enten-eller-logik siger "enten er du med os eller også er du imod os". Både-og-logik siger både "at fællesskabet gør stærk, og at dialog og tolerance gør os stærkere".

Der er både klare værdier og stærke løsninger i vores idé om en ny, aktiv udenrigspolitik. En udenrigspolitik, der som grundlæggende princip har målet om en verden af ret, ikke af magt.

Aftalen om vores indsats i Afghanistan er et godt eksempel på en ny, aktiv udenrigspolitik. Indsatsen mod Taliban har tre spor:

- Den militære indsats begrænser Talibans muligheder for at operere og demoralisere medlemmerne.
- Udviklingsindsatsen og etableringen af god regeringsførelse svækker Talibans muligheder for rekruttering og opbakning i befolkningen.
- Det politiske skal gennem forsoning drive en kile ind mellem de moderate og den hårde kerne af talibanere.

Der er både en militær indsats, en indsats for udvikling og en dialog i gensidig respekt. Ikke med terrorister, der er uden for rækkevidde. Men dialog med dem, der er inden for rækkevidde – så de ikke driver ud i ekstremismen. Ekstremisme, som er uacceptabel. Ekstremisme, som er farlig.

Uanset de politiske diskussioner, så skal de danske soldater vide, at vi står bag dem. Danske soldater på internationale opgaver løfter for Danmark med livet som indsats. Det har min allerstørste respekt.

Vi har foreslået, at der bliver lavet en samlet sikkerhedsstrategi – og at vi drøfter

den i folketinget. Sikkerhed er i dag spørgsmål om olie, gas, vand, jord – hele klimaspørgsmålet – handel og indflydelse, terror og borgerkrige. Udfordringen er at overskue det komplekse samspil og finde løsninger, der forebygger konflikter og etablerer sikkerhed, hvis konflikten bryder ud.

Misforståelser, fordomme og uvidenhed er en trussel mod freden og sikkerheden. I dag ved vi, at der ikke var masseødelæggelsesvåben i Irak. Vi ved, at der ikke var nogen forbindelser mellem Osama Bin Laden og Saddam Hussein. Den viden burde både den danske regering – og den danske befolkning – have haft inden Danmark og USA omgik FN og invaderede Irak. Hvem der havde den viden, ved vi ikke. Derfor kommer der en undersøgelse af Irak-krigen. Uanset hvor længe vi skal vente, så kommer den.

Vi er i et valgår. "Enten-eller-logikkens" førstemand går af efter 8 år. Det er slut med Bush. Og tak for det. Der er håb om en anden ledelse af USA end den, som Bush har stået for og som vores statsminister beundrer. Nu kan statsminister Fogh snart ikke længere besøge sin gode ven præsidenten. Måske kan de finde samme igen som forhenværende?

Enten-eller-logik siger blå blok eller rød blok. Både-og-logik siger både indflydelse på kort sigt og ny regering, der kan samarbejde bredt, efter et folketingsvalg.

Enten-eller-logik siger, at oppositionen skal mene det samme ellers taber vi næste valg. Både-og-logik siger, at vi både skal samarbejde konkret i oppositionen og vise, at når vi er uenige, kan vi håndtere det uden at give køb på grundholdninger.

Vi gik til valg for at få en regering forankret i midten. Vi pegede på Socialdemokraternes formand som forhandlingsleder. Og vi lovede at bruge vores mandater aktivt uanset den parlamentariske situation til at fremme vore politiske mål.

Sådan arbejder vi.

Vi ønsker fortsat en ny regering, og bruger vores mandater til at få mest muligt indflydelse på den førte politik.

Vi står overfor monumentale udfordringer netop nu. Og det vil være helt uansvarligt at lade løsningerne afvente et valg. Der skal handles nu – og vi søger indflydelsen, når der er noget at komme efter.

Vi gør som radikale altid har gjort: Vi bruger politikken som kompas.

Også Christiansborg er ramt af enten-eller-logik: Enten er du isoleret, eller også mener du det samme som flertallet – hele tiden. Sådan læses det politiske landskab, når man deler op i for og imod.

For mig er der både vores egne, radikale grundholdninger og fælles store drømme.

Der er meget at være uenige om i dansk politik. Men jeg tror også, at der er ting, som vi alle sammen drømmer om. Vi drømmer om Danmark. Vi håber på at efterlade en sikker verden til vores børn, et mere trygt Danmark til generationerne, der kommer efter os. Ingen ønsker at se biler blive brændt af i gaderne i Kalundborg. Ingen ønsker at vågne op til endnu en forside om bandeopgør, skyderi og mordforsøg i København og Århus.

Vi deler forhåbentlig også et ønske om, at der er folk, der kan tage sig af os, vores venner og familie, når vi bliver syge, når vi bliver gamle. At der stadig er mennesker, som har mod og lyst til at tage ansvaret som lærer i klassen på vores børnebørns første skoledag, og at den luft, de skal indånde på vejen til skole, er blevet renere. Vi deler forhåbentligt drømmen om et renere, sikkert og mere trygt Danmark med mange. Men også drømmen et rigere Danmark. Et Danmark med både menneskeligt og økonomisk overskud.

Efter syv år med enten-eller-logikken. Med for eller imod. Med "du skal sige undskyld" og sluge både 24-årsregel og skattestop, hvis du vil være med i klubben, Mulle – Det har også skadet vores forståelse for det vigtige i ikke kun at have fælles håb og drømme, men også fælles løsninger.

Og derfor siger vi: Vi kan og vil samarbejde med alle, der vil være med til at løse problemerne i stedet for at skabe nye. Og derfor siger vi: Radikale Venstre står ikke isoleret, men med vores bud på løsninger der kan brolægge vejen for fremtidens Danmark. Løsninger, som kun kan realiseres med vilje og evne til at samarbejde.

Der bliver næppe folketingsvalg i år. Vi kan koncentrere kræfterne om valget til Europa-Parlamentet og forberedelserne af valget til landet kommuner. Det er vigtige valg for os.

***

Enten-eller-logikken halverer, sætter skel og splitter op. Gør Danmark mørkt. Både-og-logik fordobler og samarbejder. Gør Danmark lyst. Det arbejder Radikale Venstre for. Der er brug for radikale løsninger, som aldrig før. Og der er brug for radikale i byråd, regionsråd, folketing og Europaparlament. Vi er fælles om de politiske kampe. Uanset hvor de finder sted – ved familiemiddagen, over hækken, på arbejdspladsen, til gymnastik, på radikale.net – eller til vores landsmøde og i partiarbejdet. Tak til alle som deltager! Jeg glæder mig til debatten. Sæt til debat, spørg, lyt, fortæl – skab lys og lyst til forandring:

Mere menneske, mere Danmark, mere Europa.

Kilde

Fra prof. Robert Klemmensens private samling

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Politisk tale, Radikale Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/margrethe-vestagers-tale-ved-radikale-venstres-landsmoede-2008>